

KONSPEKT 4. SPOTKANIA SYNODALNEGO

MISJA

1. Modlitwa synodalna

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty, zgromadzeni w Imię Twoje. Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz; zamieszkał w naszych sercach, naucz nas drogi, którą mamy iść i jak mamy nią podążać. Jesteśmy słabi i grzeszni; nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład. Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę, albo stronniczość wpływała na nasze działania.

Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność, abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego, i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy i tego, co jest słuszne. O to wszystko prosimy Ciebie, który działasz w każdym miejscu i czasie, w komunii Ojca i Syna, na wieki wieków. Amen.

2. Fragment Ewangelii wg św. Mateusza (Mt 5, 1-2, 13-16, Mt 28, 16-20)

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami (...) Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

(...)

Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

2. Refleksja

Jezus od początku swojej publicznej działalności wytrwale poucza tych, którzy gromadzą się wokół Niego, że ostatecznym celem istnienia każdego człowieka jest oddawanie chwały Bogu. W relacji do tego powszechnego powołania uczeń Chrystusa każdej epoki ma szczególne zadanie: jest wezwany, aby każdego dnia upodabniać się do swojego Pana. Jest to możliwe na drodze spotkania z Jezusem, doświadczenia Jego bliskości i poważnego życia Słowem, które pochodzi z ust Bożych, czyli nieustannym karmieniem się Jego świętością.

Dopiero dzięki głębokiemu zjednoczeniu z Tym, który powiedział o sobie: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia” (J 8, 12), uczeń Jezusa otrzymuje łaskę stania się „lampą” i umożliwia innym dostrzeżenie w czynionym przez siebie dobru miłości Boga do człowieka. To dobro przestaje być zwykłą filantropią, a staje się rzeczywistym życzeniem Bogu swoich dłoni, ust i serca. Jego celem jest skłonienie odbarowanego do oddania chwały Bogu, które z kolei otwiera go na łaskę zbawienia, na doświadczenie zbawczych promieni Wschodzącego Słońca, które nas nawiedza, „by zajaśnieć tym, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, aby nasze kroki zwrócić na drogę pokoju” (Łk 1, 79).

Łaska stania się lampą jest fundamentem tożsamości ucznia-misjonarza: ucznia, który jest uległy Duchowi Świętemu i zdaje się na Jego prowadzenie, i misjonarza, który nie tylko zna uwarunkowania społeczno-kulturowe swojego środowiska i szuka nowych dróg i sposobów dotarcia do niego z prawdą Ewangelii, ale także odważnie daje świadectwo swojej wiary i podejmuje dzieła apostołskie z przekonaniem, że Jezus kroczy z nim, towarzyszy mu i jest źródłem jego misyjnego entuzjazmu. Taki uczeń-misjonarz ma zdolność ukazywania ludziom miłosiernego oblicza Boga, inspirowania ich do przejęcia się tym, co przykazał Jezus, i wprowadzania ich na nowo do wspólnoty Kościoła.

3. Pytania do refleksji synodalnej

Kościół jest widzialnym planem miłości Boga do człowieka; planem, który pragnie, aby cały rodzaj ludzki utworzył jeden Lud Boży (KKK 776). Z nakazu Jezusa Kościół głosi Ewangelię wszystkim ludziom, by mogli odnaleźć w nim swoje zbawienie. To dzieło misyjne wymaga odważnego świadectwa wiary oraz apostołskiego zaangażowania każdego chrześcijanina w środowisku, w którym żyje i pracuje.

Pomyśl zatem i podziel się...

GRUPA I – *na wypowiedź uczestnika przewiduje się 3 minuty*

1. W jakim środowisku dojrzewała Twoja wiara? Kto przyprowadził Cię do Jezusa? Kto prowadzi Cię do niego dzisiaj?
2. Jak rozumiesz swoją rolę w misyjnej działalności Kościoła? Jak realizujesz na co dzień zadanie ucznia-misjonarza w Twoim środowisku życia?
3. Jakie masz pozytywne doświadczenia z tym związane? Jakie trudności napotykasz?

GRUPA II – *na wypowiedź uczestnika przewiduje się 3 minuty*

1. W jaki sposób jesteś gotowa/gotowy zaangażować się w dzieło „przyprowadzania innych do Jezusa i Kościoła”?
2. Po jakie środki – Twoim zdaniem – powinien sięgać dziś Kościół, by skutecznie głosić Ewangelię współczesnemu światu?
3. Jak wyobrażasz sobie współpracę między duchownymi a świeckimi w dziele ewangelizacji? Jakiego świadectwa oczekujesz od pasterzy Kościoła?

4. Rozmowa

Czas na wymianę poglądów, odniesienie się do wypowiedzi innych osób, dzielenie się doświadczeniem tego, co każdy zabierze ze sobą ze spotkania.

5. Modlitwa na zakończenie.